

Sygn. akt V CSK 50/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. D.

przeciwko E. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 czerwca 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane w skardze „istotne zagadnienie prawne” sprowadzało się do wskazania na potrzebę doprecyzowania zwrotów i sformułowań zawartych w uchwale z dnia 5 marca 2003 r., III CZP 99/02, (OSNC 2003, nr 12, poz. 159), dotyczących rozliczeń wydatków i nakładów dokonywanych między majątkami odrębnymi małżonków.

Sformułowanie w skardze kasacyjnej istotnego zagadnienia prawnego nie zwalnia strony od podniesienia, korespondującego z treścią tego zagadnienia prawnego, zarzutu w ramach odpowiedniej podstawy kasacyjnej. Obowiązkowi temu skarżąca nie podołała.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw